

COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN

Brussel, 02.10.1996

COM(96) 460 def.

96/0228 (CNS)

96/0229 (CNS)

Voorstel voor een

VERORDENING (EG) VAN DE RAAD

tot vaststelling van een identificatie- en registratieregeling voor runderen

Voorstel voor een

VERORDENING (EG) VAN DE RAAD

inzake de etikettering van rundvlees en rundvleesprodukten

(door de Commissie ingediend)

TOELICHTING

Inleiding

Doordat, als gevolg van de BSE-crisis, het vertrouwen van de consument in de markt voor rundvlees is aangetast, zijn de tekortkomingen in de voorschriften inzake de aanbieder van rundvlees en rundvleesproducten voor verkoop en inzake de traceerbaarheid van dieren scherper naar voren gekomen. Het is duidelijk dat de etikettering van rundvlees en rundvleesproducten moet worden verbeterd om het vertrouwen van de consument in de kwaliteit ervan te herstellen.

De consumenten zullen de informatie in de etikettering pas vertrouwen als een betrouwbaar systeem voor de identificatie en de registratie van runderen is ingevoerd.

Daarom wordt voorgesteld een verordening met betrekking tot de identificatie en de registratie van runderen en een verordening betreffende de etikettering van rundvlees en rundvleesproducten vast te stellen.

Beide verordeningen hebben geen financiële consequenties voor de Gemeenschapsbegroting.

1. Identificatie en registratie van runderen

Bij Richtlijn 92/102/EEG van de Raad met betrekking tot de identificatie en de registratie van dieren¹ zijn regelingen ingesteld om runderen, schapen, geiten en varkens te identificeren en te registreren. Uit ervaring is gebleken dat de uitvoering van deze richtlijn geen bevredigend resultaat heeft opgeleverd. Met name de BSE-crisis heeft aangetoond dat de regeling inzake de identificatie en de registratie van runderen moet worden verbeterd. De belangrijkste tekortkomingen die aan het licht zijn gekomen, betreffen de gebrekkige traceerbaarheid van de dieren doordat registers van de verplaatsingen in een gecentraliseerde database ontbreken en de begeleidende documenten lacunes vertonen.

Richtlijn 92/102/EEG heeft twee fundamentele doelstellingen :

- de traceerbaarheid van dieren voor veterinaire doeleinden, wat essentieel is voor de bestrijding van besmettelijke ziekten. De plaats van oorsprong van een dier of een karkas en zijn verplaatsingen in de Gemeenschap moeten snel en gemakkelijk kunnen worden nagevolgd. Doel hiervan is de verdere verspreiding van ziekten te voorkomen;
- het beheer van en het toezicht op de regeling voor dierpremies als onderdeel van de hervorming van het landbouwbeleid.

¹ PB nr. L 355 van 5.12.1992, blz. 32.

Met het oog op een goed beheer van de regeling voor dierpremies, het toezicht op de betaling van die premies, de bestrijding van besmettelijke ziekten, de snelle terugtracering van dieren bij uitbraak van een besmettelijke ziekte en de fraudepreventie moeten gebruiksdieren adequaat worden geïdentificeerd en geregistreerd overeenkomstig voor alle Lid-Staten geldende voorschriften.

Daarom wordt voorgesteld een verordening voor de identificatie en de registratie van runderen vast te stellen die de voorschriften van de huidige richtlijn stringenter maakt, met name door de invoering in elke Lid-Staat van een computerdatabase en van een paspoort voor elk dier, met als doel de dieren om gezondheidsredenen en in het kader van de controle op de communautaire bijstandsregelingen te kunnen terugtraceren.

De voorgestelde verordening bevat een aantal minimumeisen; de Lid-Staat kan dus stringenter voorschriften vaststellen.

In het voorgestelde systeem voor identificatie en registratie wordt gewerkt met oormerken om de runderen afzonderlijk te identificeren, een centrale computerdatabase, een paspoort voor elk rund en voor elk bedrijf een register van de aanwezige dieren.

De runderen moeten met een merk in elk oor worden geïdentificeerd en ten minste één van beide oormerken moet van plastic zijn vervaardigd. Als een oormerk onleesbaar is geworden of is verloren moet een nieuw merk worden aangebracht, met dezelfde code als het oorspronkelijke.

In verband met problemen die zich ten aanzien van de identificatie hebben voorgedaan, neemt de Commissie, met de technische bijstand van het Gemeenschappelijk Centrum voor Onderzoek, het initiatief voor een grootschalig praktijkexperiment, het zogenoemde IDEA-project, om na te gaan of elektronische systemen kunnen worden toegepast om de identificatie van de dieren betrouwbaarder te maken. Bij dit experiment, dat drie jaar zal duren, zullen elektronische transponders worden gebruikt die in het dier kunnen worden ingeplant of in een oormerk kunnen worden aangebracht. Dit project zal naar verwachting begin 1997 van start gaan en betrekking hebben op een miljoen dieren in de hele Gemeenschap. Op basis van de conclusies van dit experiment zal de Commissie eventueel voorstellen indienen om de bepalingen inzake de oormerken te wijzigen.

Om de dieren efficiënt en snel te kunnen terugtraceren en om toezicht te kunnen houden op de regelingen voor communautaire bijstand, wordt voorgesteld in een computerdatabase gegevens in te voeren over alle bedrijven op het grondgebied van de betrokken Lid-Staat, de identiteit van de runderen en hun verplaatsingen. Hiertoe moeten de runderen bij elke verplaatsing kunnen worden geïdentificeerd met een oormerk en moeten zij van een paspoort vergezeld gaan.

In de voorgestelde verordening met betrekking tot de identificatie en de registratie van runderen is bepaald dat de Commissie via de procedure van de Raad van Beheer uitvoeringsbepalingen kan vaststellen inzake de oormerken, het paspoort en het bedrijfsregister.

2. Etikettering van rundvlees en rundvleesprodukten

Ook de voorschriften inzake de etikettering van vlees moeten efficiënter en derhalve stringenter worden gemaakt. In de voorgestelde verordening betreffende de etikettering van rundvlees en rundvleesprodukten is bepaald dat elke bij de rundvleeshandel betrokken marktdeelnemer of vereniging een produktspecificatie moet indienen met de gegevens die in de etikettering moeten worden vermeld en met de maatregelen die de nauwkeurigheid van die gegevens moeten garanderen. In die specificatie moet ook worden aangegeven welke controles moeten worden verricht en welke maatregelen moeten worden genomen in verband met marktdeelnemers die niet met de daar vermelde voorschriften in overeenstemming zijn.

De specificatie moet het verband aangeven tussen enerzijds de identificatie van het karkas, de deelstukken van vlees of de vleesprodukten en anderzijds de identificatie van het afzonderlijke dier waar het karkas, de deelstukken of de vleesprodukten van afkomstig zijn.

In de voorgestelde verordening wordt ook vermeld welke verdere gegevens eventueel in de etikettering kunnen worden vermeld. Deze gegevens hebben betrekking op het dier, o.m. de gebruikte mestmethode en andere informatie inzake de voeding.

96/0228(CNS)

Voorstel voor een
VERORDENING (EG) NR. VAN DE RAAD
tot vaststelling van een identificatie- en registratieregeling voor runderen

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 43,

Gezien het voorstel van de Commissie¹,

Gezien het advies van het Europees Parlement²,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité³,

Overwegende dat in artikel 3, lid 1, onder c), van Richtlijn 90/425/EEG van de Raad van 26 juni 1990 inzake veterinaire en zoötechnische controles in het intracommunautaire handelsverkeer in bepaalde levende dieren en produkten in het vooruitzicht van de totstandbrenging van de interne markt⁴ is bepaald dat voor het intracommunautaire handelsverkeer bestemde dieren overeenkomstig de vereisten van de communautaire voorschriften moeten zijn geïdentificeerd en moeten zijn geregistreerd zodat het bedrijf, het centrum of de instelling van oorsprong of van tijdelijk verblijf is terug te vinden, en dat deze identificatie- en registratiesystemen vóór 1 januari 1993 van toepassing moeten worden verklaard op het verkeer van dieren binnen het grondgebied van elke Lid-Staat;

Overwegende dat in artikel 14 van Richtlijn 91/496/EEG van de Raad van 15 juli 1991 tot vaststelling van de beginselen voor de organisatie van de veterinaire controles voor dieren uit derde landen die in de Gemeenschap worden binnengebracht en tot wijziging

¹ PB nr. C

² PB nr. C

³ PB nr. C

⁴ PB nr. L 224 van 18. 8.1990, blz. 29. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 92/118/EEG (PB nr. L 62 van 15. 3.1992, blz. 49).

van de Richtlijnen 89/662/EEG, 90/425/EEG en 90/675/EEG⁵ is bepaald dat voor die dieren, met uitzondering van slachtdieren en geregistreerde paardachtigen, de in artikel 3, lid 1, onder c), van Richtlijn 90/425/EEG bedoelde identificatie en registratie moeten worden uitgevoerd nadat de controles zijn verricht;

Overwegende dat voor het beheer van bepaalde communautaire steunregelingen in de landbouwsector in bepaalde gevallen de dieren individueel moeten worden geïdentificeerd; dat de identificatie- en registratieregeling derhalve afgestemd moet zijn op de toepassing van die steunregelingen en de controle daarop;

Overwegende dat met het oog op de correcte toepassing van deze verordening moet worden voorzien in een snelle en efficiënte uitwisseling van informatie tussen de Lid-Staten; dat de communautaire voorschriften ter zake zijn vastgesteld bij Verordening (EEG) nr. 1468/81 van de Raad van 19 mei 1981 betreffende wederzijdse bijstand tussen de administratieve autoriteiten van de Lid-Staten en samenwerking tussen deze autoriteiten en de Commissie, met het oog op de juiste toepassing van de douane- en landbouwvoorschriften⁶ en bij Richtlijn 89/608/EEG van de Raad van 21 november 1989 betreffende wederzijdse bijstand tussen de administratieve autoriteiten van de Lid-Staten en samenwerking tussen deze autoriteiten en de Commissie, met het oog op de juiste toepassing van de veterinaire en zoötechnische wetgeving⁷;

Overwegende dat de momenteel geldende voorschriften betreffende de identificatie en de registratie van runderen zijn vastgesteld bij Richtlijn 92/102/EEG van de Raad met betrekking tot de identificatie en de registratie van dieren⁸; dat is gebleken dat de toepassing van de richtlijn voor runderen geen voldoening geeft en moet worden

⁵ PB nr. L 268 van 24. 9.1991, blz. 56. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij de Akte van Toetreding van Oostenrijk, Finland en Zweden.

⁶ PB nr. L 144 van 2. 6.1981, blz. 1. Verordening gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 945/87 (PB nr. L 90 van 2. 4.1987, blz. 3).

⁷ PB nr. L 351 van 2.12.1989, blz. 34.

⁸ PB nr. L 355 van 5.12.1992, blz. 32.

verbeterd; dat bijgevolg voor runderen een verordening moet worden vastgesteld die de voorschriften van de huidige richtlijn stringenter maakt;

Overwegende dat, met het oog op de snelle en doeltreffende terugtracering van dieren om gezondheidsredenen en op de controle van de communautaire steunregelingen, elke Lid-Staat een databank dient op te zetten waarin de gegevens worden opgeslagen betreffende de identiteit van de dieren, alle bedrijven op het grondgebied van de Lid-Staat en alle verplaatsingen van de dieren;

Overwegende dat, ten einde verplaatsingen van runderen te kunnen natrekken, de dieren moeten worden geïdentificeerd met een oormerk in elk oor en bij elke verplaatsing vergezeld moeten gaan van een paspoort; dat de vorm en de inhoud van het merkteken en de eisen waaraan het paspoort moet voldoen, moeten worden vastgesteld voor de gehele Gemeenschap; dat een paspoort moet worden afgegeven voor elk dier waaraan een oormerk is toegekend;

Overwegende dat, wanneer het oormerk onleesbaar is geworden of is verloren, bij het betrokken dier een nieuw merk moet worden aangebracht; dat het vervangingsoormerk voorzien moet zijn van dezelfde code als het oorspronkelijke merk;

Overwegende dat de Commissie, op basis van door het Gemeenschappelijk Centrum voor Onderzoek verricht onderzoek, naar at of voor de identificatie van dieren gebruik dan worden gemaakt van elektronische hulpmiddelen;

Overwegende dat de houders van dieren voor de dieren op hun bedrijf een register moeten bijhouden; dat de eisen waaraan dat register moet voldoen, moeten worden vastgesteld voor de gehele Gemeenschap; dat de personen die betrokken zijn bij de handel in dieren, een register moeten bijhouden van hun transacties; dat de bevoegde autoriteit deze gegevens moet kunnen inzien wanneer zij daarom verzoekt;

→

Overwegende dat deze verordening niets afdoet aan de specifieke eisen die zijn vervat in Beschikking 89/153/EEG van de Commissie van 13 februari 1989 inzake het verband tussen monsters voor onderzoek op residuen en de betrokken dieren en bedrijven van oorsprong⁹ of aan de uitvoeringsbepalingen die zijn vastgesteld op grond van Richtlijn 91/496/EEG;

Overwegende dat Verordening (EEG) nr. 3508/92 tot instelling van een geïntegreerd beheers- en controlesysteem voor bepaalde communautaire steunregelingen¹⁰ moet worden aangepast,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD :

Artikel 1

1. Elke Lid-Staat stelt, overeenkomstig deze verordening, een identificatie- en registratieregeling vast voor runderen (hierna "dieren" genoemd) als bedoeld in artikel 2 van Richtlijn 64/432/EEG inzake veterinairerechtelijke vraagstukken op het gebied van het intracommunautaire handelsverkeer in runderen en varkens¹¹.
2. Deze verordening geldt onverminderd de communautaire voorschriften betreffende de uitroeiing of de bestrijding van dierziekten en onverminderd Richtlijn 91/496/EEG en Verordening (EEG) nr. 3508/92. De bepalingen van Richtlijn 92/102/EEG die specifiek betrekking hebben op runderen, zijn evenwel niet langer van toepassing.

Artikel 2

In deze verordening wordt verstaan onder :

⁹ PB nr. L 59 van 2. 3.1989, blz. 33.

¹⁰ PB nr. L 355 van 5.12.1992, blz. 1.

¹¹ PB nr. 121 van 29. 7.1964, blz. 1977.

- bedrijf : een op het grondgebied van een Lid-Staat gelegen inrichting, constructie of plaats waar dieren, waarop deze verordening betrekking heeft, worden gehouden, opgefokt of verzorgd;
- houder : een natuurlijke persoon of rechtspersoon die, permanent of tijdelijk, verantwoordelijk is voor dieren, ook tijdens het vervoer of op een markt;
- bevoegde autoriteit : de autoriteit in een Lid-Staat die verantwoordelijk is voor het uitvoeren van de veterinaire controles, voor de tenuitvoerlegging van deze verordening of voor de tenuitvoerlegging van Verordening (EEG) nr. 3508/92.

Artikel 3

De in het kader van de identificatie- en registratieregeling voor runderen toegepaste systemen omvatten de volgende elementen:

- a) oormerken om de dieren individueel te identificeren;
- b) databanken;
- c) dierpaspoorten;
- d) individuele registers op elk bedrijf.

De Commissie en de bevoegde autoriteit van de betrokken Lid-Staat hebben toegang tot alle informatie waarop deze verordening betrekking heeft. Zij treffen de nodige maatregelen om erop toe te zien dat alle betrokken partijen, met name de door de Lid-Staat erkende belanghebbende consumentenverenigingen, de vereiste toegang hebben tot deze gegevens en dat de vertrouwelijkheid wordt gegarandeerd.

Artikel 4

1. Alle dieren op een bedrijf worden geïdentificeerd met een door de bevoegde autoriteit goedgekeurd oormerk in elk oor. De beide oormerken zijn voorzien van dezelfde unieke identificatiecode. De eerste twee posities worden gebruikt voor de identificatie, aan de hand van de bij Beschikking 93/317/EEG vastgestelde tweelettercode, van de Lid-Staat waarin het bedrijf gelegen is waar het dier voor het eerst wordt geïdentificeerd, en worden gevolgd door een cijfercode van ten hoogste twaalf tekens, aan de hand waarvan elk individueel dier kan worden geïdentificeerd en kan worden nagegaan op welk bedrijf het dier is geboren.
2. Het oormerk wordt aangebracht binnen veertien dagen na de geboorte van het dier en in elk geval vóórdat het dier het bedrijf waarop het is geboren, verlaat.

Dieren mogen slechts van een bedrijf worden afgevoerd indien zij overeenkomstig dit artikel zijn geïdentificeerd.

3. Een uit een derde land ingevoerd dier dat de bij Beschikking 91/496/EEG vastgestelde controles heeft ondergaan en dat op het grondgebied van de Gemeenschap blijft, wordt door middel van een oormerk dat aan de in dit artikel vastgestelde eisen voldoet, op het bedrijf van bestemming geïdentificeerd binnen veertien dagen nadat bovenbedoelde controles zijn verricht en in elk geval vóórdat het dier het bedrijf weer verlaat. Het dier dient evenwel niet te worden geïdentificeerd indien het bedrijf van bestemming een slachthuis is in de Lid-Staat waar de betrokken controles zijn verricht en indien het dier binnen veertien dagen na de controles wordt geslacht.

De oorspronkelijke identificatie door het derde land wordt geregistreerd in de in artikel 6 bedoelde databank, samen met de door de Lid-Staat van bestemming toegekende identificatiecode.

4. Dieren uit een andere Lid-Staat behouden hun oorspronkelijke oormerk.

5. Oormerken mogen niet worden verwijderd of vervangen zonder toestemming van de bevoegde autoriteit. Wanneer een oormerk onleesbaar is geworden of is verloren, wordt overeenkomstig dit artikel een vervangingsoormerk aangebracht met dezelfde code.
6. De oormerken worden aan het bedrijf toegekend, verdeeld en bij de dieren aangebracht op de door de bevoegde autoriteit vastgestelde wijze.
7. Oormerken die niet aan het bepaalde in dit artikel voldoen, worden uiterlijk op 31.12.1997 vervangen.
8. Uiterlijk op 31 december 2000 neemt de Raad, op basis van een rapport en eventuele voorstellen van de Commissie, een besluit over de mogelijkheid om, met inachtneming van de vooruitgang ter zake, in het kader van de identificatieregeling gebruik te maken van elektronische hulpmiddelen.

Artikel 5

De bevoegde autoriteit zet een databank op, waarin ten minste de volgende gegevens worden opgeslagen:

1. Per dier :
 - de identificatiecode;
 - de geboortedatum;
 - het geslacht;
 - het ras;
 - de identificatiecode van het moederdier;
 - het identificatienummer van het bedrijf van geboorte;
 - de identificatienummers van alle bedrijven waar het dier heeft verbleven;
 - de data waarop verplaatsingen hebben plaatsgevonden;
 - de datum waarop het dier is gestorven of geslacht.

2. Per bedrijf :
 - het identificatienummer bestaande uit een code van ten hoogste twaalf tekens;
 - de naam en het adres van de houder.

3. De databank is zo opgezet dat op elk moment de volgende gegevens beschikbaar zijn :
 - een lijst van alle dieren die op een bepaald ogenblik op een bedrijf aanwezig zijn;
 - een lijst van alle verplaatsingen van elk dier, te beginnen met de afvoer uit het bedrijf van geboorte.

De gegevens worden in de databank bewaard gedurende drie jaar na de dood van het betrokken dier.

De databanken worden uiterlijk op 31.12.1997 volledig operationeel en bevatten vanaf dan alle vereiste gegevens.

Artikel 6

1. De bevoegde autoriteit geeft een paspoort af voor elk dier waaraan een oormerk is toegekend, binnen zeven dagen na de kennisgeving van de geboorte van het dier of, voor dieren die uit derde landen zijn ingevoerd, binnen zeven dagen na kennisgeving van de nieuwe identificatie door de betrokken Lid-Staat overeenkomstig artikel 4, lid 3. De bevoegde autoriteit kan onder dezelfde voorwaarden een paspoort afgeven voor dieren uit een andere Lid-Staat. In dat geval wordt het paspoort waarvan het dier vergezeld gaat, bij aankomst overhandigd aan de bevoegde autoriteit die het terugbezorgt aan de Lid-Staat die het heeft afgegeven.

2. Dieren gaan bij verplaatsingen steeds vergezeld van het paspoort.

3. Bij sterfte van een dier wordt het paspoort binnen drie werkdagen nadat het dier is gestorven, door de houder terugbezorgd aan de bevoegde autoriteit. Indien het dier naar een slachthuis wordt gezonden, ziet de beheerder van het slachthuis erop toe dat het paspoort aan de bevoegde autoriteit wordt terugbezorgd.
4. Wanneer dieren naar derde landen worden uitgevoerd, wordt het paspoort door de laatste houder overhandigd aan de bevoegde autoriteit op de plaats waar het dier wordt uitgevoerd.

Artikel 7

1. Elke houder van dieren :

- houdt een register bij;
 - stelt de bevoegde autoriteit binnen drie werkdagen in kennis van alle verplaatsingen van en naar het bedrijf en van elke geboorte of sterfte van een dier op het bedrijf, samen met de data waarop een en ander heeft plaatsgevonden;
 - vult het paspoort in onmiddellijk na aankomst van het dier op het bedrijf en vóór het vertrek van een dier van het bedrijf, en ziet erop toe dat het paspoort het dier vergezelt.
2. Elke houder stelt de bevoegde autoriteit, indien deze daarom verzoekt, in kennis van alle informatie betreffende oorsprong, identificatie en eventueel bestemming van de dieren waarvan hij eigenaar is geweest of die hij heeft gehouden, vervoerd, verkocht of geslacht.
 3. Het register heeft een door de bevoegde autoriteit goedgekeurde vorm en wordt op het bedrijf ter beschikking gehouden van de bevoegde autoriteit, die op haar verzoek inzage krijgt, gedurende een door de bevoegde autoriteit vast te stellen periode van ten minste drie jaar.

Artikel 8

De Lid-Staten wijzen de bevoegde autoriteit aan die verantwoordelijk is voor het toezicht op de naleving van deze verordening. Zij stellen elkaar en de Commissie in kennis van de identiteit van deze autoriteit.

Artikel 9

De Commissie stelt de bepalingen ter uitvoering van deze verordening vast volgens de procedure van artikel 13 van Verordening (EEG) nr. 729/70. De uitvoeringsbepalingen betreffen met name :

- a) de voorschriften voor oormerken;
- b) de voorschriften voor het paspoort;
- c) de voorschriften voor het register;
- d) de minimaal te verrichten controles;
- e) de toepassing van straffen;
- f) overgangsbepalingen voor de aanlooperperiode van de regeling.

Artikel 10

De Lid-Staten nemen de nodige maatregelen om de naleving van deze verordening te garanderen. De betrokken controles staan los van de controles die de Commissie op grond van de overeenkomstige toepassing van artikel 9 van Verordening (EG, Euratom) nr. 2988/95 kan uitvoeren.

Door een Lid-Staat aan houders opgelegde straffen staan in verhouding tot de ernst van de overtreding. Een straf kan, in voorkomend geval, inhouden dat de verplaatsingen van dieren naar of van de betrokken houder worden beperkt.

Artikel 11

Artikel 5 van Verordening (EEG) nr. 3508/92 wordt aangevuld met de volgende tekst :

"... en in Verordening (EEG) nr. ...".

Artikel 12

Deze verordening treedt in werking op de dag volgende op die van haar bekendmaking in het Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen.

Zij is van toepassing met ingang van 1 januari 1997.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel,

Voor de Raad,
De Voorzitter

96|0229(CNS)

Voorstel
VERORDENING (EG) NR. .../96 VAN DE RAAD
van
inzake de etikettering van rundvlees en rundvleesprodukten

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 43,

Gezien het voorstel van de Commissie¹,

Gezien het advies van het Europees Parlement²,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité³,

Overwegende dat, om de consument beter te informeren over de voor hem belangrijke aspecten van rundvlees en rundvleesprodukten, moet worden voorzien in een specifieke etiketteringsregeling voor de rundvleessector; dat onder rundvlees en rundvleesprodukten moet worden verstaan een aantal produkten als bedoeld in artikel 1, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 805/68 van de Raad van 27 juni 1968 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector rundvlees⁴; dat de Lid-Staten kunnen besluiten de etiketteringsregeling ook toe te passen voor andere produkten waarin rundvlees is verwerkt;

Overwegende dat de handelaren en verenigingen die zich bezighouden met de afzet van rundvlees en rundvleesprodukten, zelf kunnen beslissen al dan niet gebruik te maken van een etiketteringssysteem, met dien verstande dat wanneer een handelaar of een vereniging

1

2

3

4 PB nr. L 148 van 28.6.1968, blz. 24. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1357/96 (PB nr. L 175 van 13.7.1996, blz. 9).

ertoe besluit voor rundvlees en rundvleesprodukten een etiketteringssysteem te gebruiken, dat overeenkomstig het bepaalde in deze verordening moet gebeuren;

Overwegende dat deze verordening op geen enkele wijze afbreuk mag doen aan de bestaande communautaire regelgeving inzake de etikettering en de controle van levensmiddelen, de bescherming van geografische benamingen en benamingen van oorsprong, de maatregelen inzake reclame voor en bevordering van de afzet van kwaliteitsrundvlees en de voorschriften betreffende de gezondheidsvraagstukken bij het intracommunautaire handelsverkeer van vlees en vleesprodukten;

Overwegende dat een etiketteringssysteem slechts doeltreffend is wanneer aan de hand daarvan het betrokken rundvlees of de betrokken rundvleesprodukten kunnen worden teruggetraceerd tot bij het dier of de dieren van oorsprong; dat een door een handelaar of een vereniging vastgesteld etiketteringssysteem slechts wordt aanvaard nadat een produktspecificatie is ingediend bij en goedgekeurd door de bevoegde autoriteit;

Overwegende dat, ten einde te garanderen dat de persoon die verantwoordelijk is voor de in de etikettering vermelde informatie, kan worden geïdentificeerd, aan handelaren en verenigingen slechts toestemming wordt gegeven om rundvlees en rundvleesprodukten van een etikettering te voorzien op voorwaarde dat daarin de naam en het logo van de handelaar of vereniging worden vermeld; dat moet worden bepaald welke informatie in de etikettering mag worden vermeld;

Overwegende dat handelaren en verenigingen die rundvlees en rundvleesprodukten uit derde landen in de Gemeenschap invoeren, de wens te kennen kunnen geven hun produkten overeenkomstig deze verordening te etiketteren; dat bijgevolg voorschriften moeten worden vastgesteld om ervoor te zorgen dat ingevoerd rundvlees ook onder de etiketteringsregeling kan vallen; dat die voorschriften moeten garanderen dat de etiketteringsregeling voor ingevoerd rundvlees en rundvleesprodukten even betrouwbaar is als die voor rundvlees uit de Gemeenschap;

Overwegende dat, om de betrouwbaarheid van de etiketteringsregeling te garanderen, de Lid-Staten ertoe moeten worden verplicht adequate en efficiënte controlemaatregelen te treffen; dat deze controles volledig los moeten staan van de controles die de Commissie kan uitvoeren op grond van de overeenkomstige toepassing van artikel 9 van Verordening (EG, Euratom) nr. 2988/95 van de Raad van 18 december 1995 betreffende de bescherming van de financiële belangen van de Europese Gemeenschappen⁵; dat de bevoegde autoriteiten van de Lid-Staten moeten worden gemachtigd om, indien onregelmatigheden worden geconstateerd, de goedkeuring van een produktspecificatie in te trekken,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD :

Artikel 1

1. Als een handelaar of een vereniging als gedefinieerd in artikel 2, via etikettering, in een verkooppunt nadere gegevens bekend wenst te maken over rundvlees of rundvleesprodukten, dient dit overeenkomstig het bepaalde in deze verordening te gebeuren.
2. Ongeacht het bepaalde in lid 1 blijven de hierna genoemde richtlijnen en verordeningen van toepassing :
 - Verordening nr. 26 van de Raad van 4 april 1962 inzake de toepassing van bepaalde regels betreffende de mededinging op de voortbrenging van en de handel in landbouwprodukten⁶;
 - Richtlijn 64/433/EEG van de Raad van 26 juni 1964 betreffende de gezondheidsvoorschriften voor de productie en het in de handel brengen van vers vlees⁷;

⁵ PB nr. L 312 van 23.12.1995, blz. 1.

⁶ PB nr. 30 van 20.04.1962, blz. 993. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening nr. 49, PB nr. 53 van 01.07.1962, blz. 1571

⁷ PB nr. 121 van 29.7.1964, blz. 2012/64.

- Richtlijn 77/99/EEG van de Raad van 21 december 1976 betreffende de gezondheidsvoorschriften voor de produktie en het in de handel brengen van vleesprodukten en bepaalde andere produkten van dierlijke oorsprong⁸;
- Richtlijn 79/112/EEG van de Raad van 18 december 1978 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der Lid-Staten inzake etikettering en presentatie van levensmiddelen alsmede inzake de daarvoor gemaakte reclame⁹;
- Richtlijn 93/99/EEG van de Raad van 29 oktober 1993 betreffende aanvullende maatregelen inzake de officiële controle op levensmiddelen¹⁰;
- Richtlijn 94/65/EEG van de Raad van 14 december 1994 tot vaststelling van voorschriften voor de produktie en het in de handel brengen van gehakt vlees en vleesbereidingen¹¹;
- Verordening (EEG) nr. 1208/81 van de Raad van 28 april 1981 tot vaststelling van het communautaire indelingsschema voor geslachte volwassen runderen¹²
- Verordening (EEG) nr. 1186/90 van de Raad van 7 mei 1990 tot uitbreiding van de werkingssfeer van het communautaire indelingsschema voor geslachte volwassen runderen¹³;
- Verordening (EEG) nr. 2081/92 van de Raad van 14 juli 1992 inzake de bescherming van geografische aanduidingen en oorsprongsbenamingen van landbouwprodukten en levensmiddelen¹⁴;
- Verordening (EEG) nr. 2082/92 van de Raad van 14 juli 1992 inzake de specificiteitscertificering voor landbouwprodukten en levensmiddelen¹⁵;

⁸ PB nr. L 26 van 31.1.1977, blz. 85.
⁹ PB nr. L 33 van 8.2.1979, blz. 1.
¹⁰ PB nr. L 290 van 24.1.1993, blz. 14.
¹¹ PB nr. L 368 van 31.12.1994, blz. 10.
¹² PB nr. L 123 van 7.5.1981, blz. 3.
¹³ PB nr. L 119 van 11.5.1990, blz. 32.
¹⁴ PB nr. L 208 van 24.7.1992, blz. 1.
¹⁵ PB nr. L 208 van 24.7.1992, blz. 9.

- Verordening (EEG) nr. 2067/92 van de Raad van 30 juni 1992 betreffende acties ter bevordering van de verkoop en de afzet van kwaliteitsrundvlees¹⁶.

Artikel 2

In deze verordening wordt verstaan onder :

- "rundvlees en rundvleesprodukten" : andere in artikel 1, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 805/68 vermelde produkten dan die van de GN-codes 0102 90 05 tot en met 0102 90 79 en GN-code 0102 10;
- "etikettering" : een op een stuk vlees of stukken vlees of de verpakking ervan aangebracht etiket, of de in het verkooppunt aan de consument verstrekte informatie;
- "vereniging" : een groep handelaren van hetzij hetzelfde stadium, hetzij verschillende stadia van de rundvleeshandel.

De Lid-Staten kunnen besluiten deze regeling ook toe te passen voor produkten waarin de in het eerste streepje bedoelde produkten zijn verwerkt, met inbegrip van cosmetische en farmaceutische produkten.

Artikel 3

1. Elke handelaar of vereniging dient bij de bevoegde autoriteit van elke Lid-Staat waar het betrokken rundvlees of de betrokken rundvleesprodukten wordt/worden geproduceerd of verkocht een produktspecificatie in ter goedkeuring. In deze specificatie moeten worden vermeld :
 - de in de etikettering te vermelden informatie;

¹⁶ PB nr. L 215 van 30.7.1992, blz. 57.

- de maatregelen die moeten worden genomen om de juistheid van deze informatie te garanderen;
 - de controles die in alle stadia van productie en verkoop zullen worden uitgevoerd, inclusief de controles die moeten worden uitgevoerd door een door de handelaar of vereniging aan te wijzen onafhankelijke dienst;
 - in het geval van een vereniging, de maatregelen die zullen worden genomen ten aanzien van een lid dat de gegevens van de specificatie niet in acht neemt.
2. Een specificatie mag slechts worden goedgekeurd als de bevoegde autoriteit, op basis van een grondig onderzoek van de in lid 1 bedoelde elementen ervan, de zekerheid heeft dat het overwogen etiketteringssysteem, en met name de betrokken controleregeling, deugdelijk functioneert en betrouwbaar is. Een specificatie die niet garandeert dat kan worden bepaald van welk dier een karkas of een voor- of achtervoet afkomstig is, en van welk dier of welke dieren de stukken vlees en de vleesprodukten afkomstig zijn, wordt afgewezen.
 3. Wanneer de productie en/of de verkoop van rundvlees of rundvleesprodukten plaatsvindt/plaatsvinden in twee of meer Lid-Statens, onderzoeken de bevoegde autoriteiten van de betrokken Lid-Statens, elk voor de elementen die betrekking hebben op activiteiten die plaatsvinden op het eigen grondgebied, de ingediende produktspecificaties en keuren die eventueel goed. De betrokken Lid-Statens erkennen de door de andere betrokken Lid-Statens verleende goedkeuringen.
 4. Als de bevoegde autoriteiten van alle betrokken Lid-Statens de ingediende produktspecificatie goedkeuren, wordt de betrokken handelaar of vereniging gemachtigd om zijn of haar rundvlees en rundvleesprodukten te etiketteren, op voorwaarde dat de etikettering zijn naam of logo vermeldt.

Elke machtiging geldt onverminderd het bepaalde in artikel 13 van Verordening (EEG) nr. 2081/92 en artikel 13 van Verordening (EEG) nr. 2082/92.

Artikel 4

1. Ingeval het rundvlees of de rundvleesprodukten geheel of gedeeltelijk in een derde land worden geproduceerd, worden de betrokken handelaren en verenigingen slechts gemachtigd om het rundvlees en de rundvleesprodukten overeenkomstig het bepaalde in deze verordening te etiketteren als zij aan de in artikel 3 vastgestelde vereisten voldoen en hun produktspecificatie is goedgekeurd door de daartoe door elk betrokken derde land aangewezen bevoegde autoriteit.
2. Een door een derde land goedgekeurde produktspecificatie kan in de Gemeenschap slechts geldig zijn als het betrokken derde land de Commissie vooraf de volgende gegevens heeft meegedeeld :
 - de aangewezen bevoegde autoriteit;
 - de door de bevoegde autoriteit in acht te nemen procedures en criteria bij het onderzoek van de produktspecificatie;
 - elke handelaar en vereniging van wie of waarvan de bevoegde autoriteit de produktspecificatie heeft goedgekeurd.

De Commissie zendt deze gegevens door aan de Lid-Staten.

Als de Commissie, op basis van de bovenbedoelde mededelingen, tot de conclusie komt dat de in een derde land toegepaste procedures en/of criteria niet gelijkwaardig zijn aan de in deze verordening vastgestelde vereisten, besluit zij na overleg met het betrokken derde land, dat de door dat land goedgekeurde produktspecificaties niet geldig zijn in de Gemeenschap.

Artikel 5

1. In de etikettering mag over het dier waarvan het vlees of de vleesprodukten afkomstig zijn, alleen de onderstaande informatie worden vermeld :
 - de Lid-Staat, de regio van een Lid-Staat of het derde land waar het dier is geboren, en het geslacht van het dier;
 - de mesterijmethode;
 - andere informatie over de voeding;
 - de Lid-Staten, de regio's van Lid-Staten of de derde landen waar het dier voor ten minste 80 % is vetgemest;
 - informatie over de slacht, zoals de Lid-Staat, de regio van een Lid-Staat of het derde land waar het dier is geslacht, de leeftijd bij de slacht, de slachtdatum of de besterfperiode;
 - informatie over de bij het uitbenen en uitsnijden gebruikte methoden (bij voorbeeld separator technieken), de soorten vlees en de inhoud;
 - alle andere door de betrokken bevoegde autoriteit goedgekeurde informatie die de handelaar of de vereniging wenst te vermelden.

2. Als van verschillende dieren afkomstig rundvlees of afkomstige rundvleesprodukten worden vermengd, mag in de etikettering alleen de in lid 1 bedoelde informatie worden vermeld die voor al het betrokken vlees geldt.

Artikel 6

De Lid-Staten nemen de nodige administratieve maatregelen en controlemaatregelen om de naleving van deze verordening te garanderen. Deze maatregelen staan los van de controles die de Commissie, op grond van de overeenkomstige toepassing van artikel 9 van Verordening (EG, Euratom) nr. 2988/95, kan uitvoeren.

Artikel 7

Indien blijkt dat een handelaar of een vereniging de gegevens van de in artikel 3, lid 1, bedoelde produktspecificatie niet in acht heeft genomen, kan de Lid-Staat de in artikel 3, lid 3, bedoelde goedkeuring van de specificatie intrekken of de goedkeuring niet intrekken, maar extra voorwaarden opleggen.

Artikel 8

De Commissie stelt volgens de procedure van artikel 27 van Verordening (EEG) nr. 805/68 de bepalingen ter uitvoering van deze verordening vast. Deze bepalingen kunnen met name betrekking hebben op de in artikel 5 bedoelde informatie die in de etikettering mag worden vermeld.

Artikel 9

Deze verordening treedt in werking op de dag volgende op die van haar bekendmaking in het Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen.

Zij is van toepassing met ingang van 1 januari 1997.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel,

Voor de Raad,
De Voorzitter

ISSN 0254-1513

COM(96) 460 def.

DOCUMENTEN

NL

03 10

Catalogusnummer : CB-CO-96-471-NL-C

ISBN 92-78-09061-1

Bureau voor officiële publikaties der Europese Gemeenschappen

L-2985 Luxemburg